

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת עקב - עבודת ה' בשמחה

"והיה עקב תשמעון" (דברים ז', י"ב)

ובטוב לבב מרב כל" (דברים כ"ח, מ"ז). הגורם לכל הרעות הוא חוסר השמחה.

לכאורה מה רוצים מאיתנו. כל כך הרבה צרות, ייסורים, גלויות, שואות, מחלות, תאונות ועוד והכל בגלל שלא שמחים - למה זה כל כך חמור?

מין ה' חפץ חיים' מסביר שהשמחה היא לא תוספת ליפיו והידור המצווה אלא השמחה היא המצווה בעצמה. אם אדם לא שמח בעשיית המצווה אז חסר לו את המצווה עצמה.

בשולחן ערוך (או"ח צ"ג ב') נפסק: "לא יעמוד להתפלל אלא באימה והכנעה, לא מתוך שחוק וקלות ראש ודברים בטלים ולא מתוך כעס אלא מתוך שמחה".

הגאון הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל אומר: אדם ששמח בעבודת ה' - מראה על תשוקה לעבוד את ה' באמת. בכל יום שמגיע לשיבה, לכולל או לבית המדרש צריך לרקוד משמחה, שאין אושר יותר גדול מלהיות בארבע אמות של לימוד תורה.

הרב הגאון ר' עזרא עטיה זצ"ל (ראש ישיבת 'פורת יוסף') סיפר, שהיו לו טרדות גדולות והיה מוקף בייסורים קשים, אבל כשהיה בא לשיבה - היה שוכח הכל ולומד בשמחה עד שפניו היו משתנים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

ראש בד"ץ 'כשרות בישראל'

על הפסוק "והיה עקב תשמעון" (דברים ז', י"ב) - רש"י הקדוש ביאר: "מצוות שאדם דש בעקביו". כידוע, אין 'והיה' אלא לשון שמחה. אפשר לבאר - גם אותם מצוות כביכול שהן קלות - תעשה אותם בשמחה.

בספר 'כד הקמח' (אות ס' ערך שמחה) כתב: "השמחה הזאת היא מצווה מן התורה. האדם נצטווה עליה כי היא עבודה גמורה לה' יתברך וחשובה יותר מן המצווה".

רבותינו הפליגו בעניין השמחה בעבודת ה'. במדרש (שוחר טוב ק"ב) הביא על הפסוק: "בְּמִצְוֹתַי חָפֵץ מֵאֵד" (תהילים ק"ב, א'), שלא יעשה המצווה באנגריא - עול ותשלום מס שהוא חובה אלא בשמחה.

עוד במדרש (שם) מובא על הפסוק: "עֲבַדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה" (תהילים ק', ב'), "כשאתה עומד להתפלל - יהא לבך שמח שאתה עובד לאלוקים שאין כיוצא בו".

בתנא דבי אליהו (רבה פכ"ט) כתוב: "לעולם יעשה אדם מצוותיה של תורה בשמחה".

מובא ב'ויקרא רבה' (ל"ה ט'): "למדתך תורה שכשיהא אדם עושה מצווה, יהא עושה אותה בלב שמח".

בתנא דבי אליהו (פרק ט"ז) שנינו: "מה נשתנה ישעיהו בן אמוץ מכל הנביאים שהוא היה מתנבא כל הטובות וכל הנחמות לישראל יותר מכל הנביאים? מפני שהוא היה מקבל עליו עול מלכות שמיים בשמחה יותר משאר כל הנביאים".

בפרשת 'כי תבוא' כתובים קללות ותוכחות נוראות לישראל ח"ו, ולמה? אומרת התורה: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת - הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שרי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דיאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצירי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצירי בן פרח - בריאות ואריכות ימים
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעמה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית - ר"ש
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת

אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שנת ה'תשפ"ה

יום	כנסת לבית	צאת לבית	יציאת מן
י"ג	18:47	19:58	20:48
י"ד	19:05	19:56	20:45
ט"ו	19:08	19:59	20:48
ט"ז	19:06	19:57	20:46

שואל ומשיב בהלכה - פֶּשֶׁר וְחֵלֶב - חֵלֶק י"ג

מה הדין של בשר שנשאר בין השיניים לאחר שש שעות?

Ice ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי ראש בד"ץ 'כשרות בישראל':

תשובה !

אפילו לאחר ששהה שש שעות מאכילת הבשר, אם מצא בשר בין השיניים צריך להסירו. **מקורות:** שו"ע (שם).

מכל מקום דווקא כשיודע שיש בשר בשיניים צריך להסירו, אבל בסתם אינו צריך לחשוש ולבדוק, לכן אדם שמסתפק אם נשאר לו בשר בין השיניים בזמן ההמתנה, אינו צריך לחצוץ את שיניו. **מקורות:** פרי מגדים (מש"ז סק"א) שבסתמא אין צריך לחשוש שיש בשר בין שיניו ורק כשמרגיש שיש בשר תקוע צריך לנקרם. ע"ע בשו"ת ברכת יהודה ח"א (חיו"ד סימן יט) וח"ב (חיו"ד סימן ג) שכתב להתיר כאשר הוא מסופק אם נשאר בשר מכיוון שיש כאן ספק ספיקא. ספק שמא לא נשאר, ואת"ל נשאר, שמא הלכה כדעת הרמב"ם שלאחר שש שעות הבשר הרי הוא כמעוכל. שו"ת מנחת שלמה (סימן נ) כתב שהבשר הנמצא בחורי השיניים נסרח ונמאס ואין שם בשר עליו.

יצאה לו רצועת בשר מבין השיניים ופלט אותה החוצה, די בהדחת פיו. **מקורות:** הרמ"א (שם) כתב שאם מצא בשר בפיו ופלטו, צריך אח"כ להדיח את פיו. ע"ע בש"ך (סק"ד) ובביאור הגר"א (אות ד).

גם אם בלע את הבשר שמצא בין השיניים והוא לאחר שש שעות, אין צריך שוב להמתין. גם אם הוא בתוך שש שעות נהגו העולם להקל שלא למנות שוב. **מקורות:** חידושי ההפלאה (יו"ד סימן פט) כתב, אפילו שלכאורה היה צריך להמתין ו' שעות משעת הבליעה, כמדומה שאין העולם נזהרים בזה. ראה בקובץ תורני לחסידות גור ח"א מאמרו של הגרמ"פ זנדר ליישב מנהג העולם שלא להמתין שוב מכיוון שתקנת חז"ל להמתין הוא רק מעיקר האכילה ובליעת בשר שבין השיניים אינה מעיקר האכילה. ראה עוד בהגהות זר השולחן (שם סק"י) ובספר מגלת ספר (סימן פט אות ב). שוב ראיתי בשו"ת אורחותיו למדני ח"ד (סימן פג) שהעלה להקל ואין צריך המתנה שש שעות. פוק חזי מאי עמא דבר. עיין בספר ילקוט יוסף (או"ה ח"ג עמוד שעו) נראה שמחמיר כאשר בלע בתוך שש שעות.

הלועס בשר לתינוק אפילו שאינו בולע ממנה, צריך להמתין שש שעות. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן פט ס"א) מפני בשר בין השיניים.

לבני אשכנז נראה שהמיקל על ידי ניקוי השיניים היטב, יש לו על מה שיסמוך. **מקורות:** ראה בהגהות רע"א (סק"ב) שצייד שדעת הרמ"א להקל בזה, לפי שמעיקר הדין סבירא ליה דאין צריך המתנה שש שעות. כן פסק ביד יהודה (פיה"ק אות יד) וכתב: אבל צריך קינוח והדחה ולנקר שיניו יפה. יש מבני אשכנז המקילין בשעת הצורך להמתין שעה אחת בלבד. ראה עוד בספר בדי השלחן (אות לח). אולם בפתי תשובה (סק"א) בתחילת דבריו כשמצדד להקל, כתב כן רק על שומן בצירוף דעת הסוברים שלעולם אין צריך המתנה ו' שעות, אומנם להלכה הביא דעת הפרי מגדים להחמיר.

חֶשֶׁשׁ מִגָּאָה

ר' אברהם קורנר ידיד נעוריו של הגה"צ ר' אליהו לופיאן זצ"ל כתב: בשנת ה'תשי"ח כשנפגשתי איתו בארץ הקודש רבינו היה אז משפיע רוחני בישיבת כפר חסידים. שהיתי שם כמה ימים הוא הזמין אותי לישון בחדרו. בוקר אחד התעוררתי מוקדם והנה אני רואה את ר' אליהו עומד ליד החלון ומדבר לעצמו בלחשיה כדי שלא להעיר אותי משנתי. הטיתי אוזני ושמעתי כיצד הוא חוזר פעם אחר פעם על הפסוק: **"וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתְךָ"** (דברים ז', כ"ו). תמהתי, מה פשר שינון הפסוק הזה בעת בוקר מוקדמת. קמתי ממיטתי ושאלתי אותו, במחילה מכבודו שיואל לומר לי פיתרון דבר זה. הוא ענה לי: "סליחה שהערת את כבודו משנתו", השבתי כי הייתי ער מכבר, אבל הטיתי אוזני ושמעתי את הדברים ומבקש אני לבאר מה פשר דבר.

הוא התרצה והסביר: "יודע כבודו כי אנו הולכים עוד מעט להתפלל בישיבה. מקומי בישיבה הוא בכותל המזרח ובני הישיבה מכבדים אותי כשאני נכנס להיכל הישיבה בקימה וגם ממתינים לי אחרי קריאת שמע ותפילת העמידה, אם כן יש לחשוש שמא חס ושלום תיפול גאווה בלב ואף כי לא שייך בזה להיכשל בגאווה ממש, מכל מקום לגבהות לב יש לחשוש והרי נאמר: **"תוֹעֵבַת ה' כָּל גְּבוּהַ לֵב"** (משלי ט"ז, ה). למה נאמר "כל", אלא בא לרבות שאפילו בכגון דא, מי שהתמנה למשפיע בישיבה וכדומה לזה, שאי אפשר אחרת וצריך גבהות לב ויתכן אף שבכהאי גוונא נאמר להיפך **"וְיִגְבֶּה לֵבּוֹ בְּדַרְכֵי ה'** (דברי הימים ב' י"ז, ו). בכל זאת, מי יכול לשפוט ולומר שלא תתערב חס ושלום גבהות לב שאינה של מצווה, וממילא נעשה האיש הזה כמי שנאמר אליו **"תוֹעֵבַת ה' כָּל גְּבוּהַ לֵב"** (משלי ט"ז, ה) רחמנא ליצולן, איך רב כזה יוכל להשפיע על התלמידים?! זו הסיבה שאני משנן פסוק זה של **"וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתְךָ"** (דברים ז', כ"ו).

כששמעתי דברים אלה, התפעלתי מאד ומרוב שהתרגשתי אמרתי לו בתמיהה: "האם אנשים זקנים כמונו, שבורים ורצוצים בגוף ובנפש, יש לנו עוד לחשוש שמא ניפול בגאווה?", והוא השיב: "מה השאלה, משל למה הדבר דומה, לפצצה איומה שמונחת בפניה או בתוך אולם גדול מזה כמה שנים ובמשך זמן זה חלפו לידה אלפי בני אדם ולא התפוצצה, האם משום כך אין כבר סכנה שמא תתפוצץ עוד?!" (מעובד מתוך 'פתיחה לספר לב אליהו - לתתך עליון')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

יש לך תפילין ללא שימוש? אל תפספס הזדמנות לעשות בהם מצווה גדולה!!!

ארגון 'קשר של תפילין' ידאג לאסוף, לבדוק ולחדש את התפילין ולמסור למתחזקים ואנשי ביטחון שרוצים להניח. 0556773965

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבית אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. משרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב משה מרדכי הלוי שולזינגר זצ"ל

הגאון הרב משה מרדכי הלוי שולזינגר זצ"ל- נולד ב-ז' אדר ה'תש"א (1941) בחיפה. בצעירותו למד בישיבת 'מרכז הרב'. משחר ילדותו ניכר בשקדנותו. חזר על תלמודו פעמים רבות מתוך אהבת התורה שלא ידעה שובע. בשנת ה'תשי"ז (1956) אביו נפטר ורבינו עלה לירושלים, שם למד אצל דודו, אחי אמו, הגה"צ רבי ועלול צ'צ'יק זיע"א. דודו הכניסו לתורת סדר 'קדשים' הבריסקאית בחברותא קבועה של שש שעות מידי יום מהערב עד שתיים בלילה. בשנת ה'תשי"ט (1958) עבר ללמוד בישיבת סלבודקה בבני ברק. נודע כבקי בש"ס, בתנ"ך ובתולדות ישראל. נודע לעילוי. היה הראשון שטבע את המושג 'לקנות ש"ס' בהקפות בשמחת תורה בישיבה- עד אז היו נמכרות ההקפות בכמה מאות דפי גמרא. בשנה האחרת, כבר קנה ש"ס בבלי וירושלמי גם יחד! בשנת ה'תשכ"ד (1964) לאחר נישואיו חשב לגור לתקופה קצרה בבית חמיו בזכרון מאיר. בעקבות פטירת חמיו בשנת ה'תשל"א (1971) רבינו נשאר לגור שם עד יומו האחרון. רבינו ספד לחמיו במשך למעלה משעתיים! מאותו היום התפרסם כדרשן בעל מתק שפתיים. רבינו שימש כראש המדברים בעצרות מרכזיות.

שימש כרב ביהמ"ד 'רחי כלה' בבני ברק. משנת ה'תשכ"ט (1969) ועד פטירתו, במשך למעלה מארבעים שנה מסר שם שיעור יומי. מסר שיעורי תורה ושיחות מוסר בבני-ברק. השיעור המפורסם ביותר היה השיעור בדף היומי, רבינו העביר שיעור במשך שלוש וחצי במסירות נפש גם בימי הקיץ החמים בחום הלוהט בשבת לפני שהשימוש במזגן היה נפוץ. בסיום השיעור היה רטוב ותשוש לגמרי. דרשתו השנתית הייתה בליל שביעי של פסח, אליה נהרו רבים מתושבי בני-ברק. הדרשה הייתה ארוכה מהרגיל וכללה דברי מוסר והשקפה, תוך ביקורת על תופעות בתוך הציבור. ייסד וניהל במשך עשרות שנים קרנות צדקה לסיוע לנצרכים. נפטר ב-כ"ז אב ה'תש"ע (2010). חי כ-69 שנים. לזכרו הוקמו רשת כוללי ערב 'משמר הלוי'. ציונו בבית-העלמין בבני-ברק בחלקת שומרי שבת.

אביו: ר' יצחק (בוגר ישיבת ראדין וישיבת מרכז הרב וראש השוחטים בחיפה. בראדין קיבל את הכינוי 'יצחק מתמיד'). **אימו:** מרת סימה. **אשתו:** בת ר' שלמה כהן (נישא בשנת ה'תשכ"ד- 1964. ר' שלמה כהן היה נכד של ה'חשק שלמה' מוילנה והוא היה החברותא של החזון אי"ש בוילנה בתור בחור). **מרביתו:** הגאון ר' יחזקאל אברמסקי (היה תלמידו המובהק), ר' משה רבהון, הגה"צ רבי ועלול צ'צ'יק, מרן הגר"ד סולוביצ'יק. **חתנו:** ר' שלמה יעקבזון (משגיח בישיבת 'תפארת ציון' בבני ברק). **מספריו:** **משמר הלוי**- עשרות כרכים על רוב מסכתות התלמוד, על פרשיות התורה ושיחות והספדים **פניני רבינו יחזקאל פניני רבינו הגר"ז מבריסק פניני רבינו האבי עזרי-** על הרב שך **פניני רבינו 'קהילות יעקב'-** על הרב יעקב ישראל קניבסקי.

לאחר פטירת רבינו אחד המנחמים סיפר שהגיע לסלבודקה בשנת ה'תשכ"ב, וזכה להיכנס לחדרו של רבינו בפנימיה. הצדיק קיבלו בסבר פנים יפות כהרגלו, תוך שהוא מבליע שאת הקערה לנט"י הוא מכין לעצמו שהוא קם מוקדם, ואחרי שיטול נטילת ידיים הוא יכין גם עבור חבירו בחדר. בנוסף שאל אותו אם הוא מסכים שישאיר את האור דלוק בלילה, והשיב לו שכן.

רבינו נשכב במיטתו עם תשובות ה'נודע ביהודה' והגה בו במשך שעות ארוכות. מידי פרק זמן היה מבקש ממנו שיבחן אותו שקלא וטריא בע"פ על עשרות סימני נוב", תוך שהוא מבקש שיבדוק גם אם איננו טועה בציון המ"מ שכותב הנוב", ואם אומר נכון את הדף ואת הסימן והס"ק של כל ספר שמציין אליו הנוב".

הגר"ש זקס מסלבודקא סיפר כי רבינו גילה לו פעם בסוד כיצד לפתור את בעיית הקור העזה בלילות החורף הקרים מאוד בגבעת הישיבה. רבינו ישב ולמד בהיכל ריק והקור היה עצום, עד שגילה בפינת אחד הפרוזדורים שעובר שם צינור של מים חמים העולה ממטבח הישיבה לדירת ראש הישיבה למעלה. רבינו הלך מעת לעת ושפשף את גבו בצינור הזה עד שהיה מתחמם קמעא ושוב חזר לתלמודו.

אחד המנחמים סיפר: לפני כמה שנים עמדתי לפני נישואי בני. לא היה בידי אף לכדי המינימום הנצרך להוצאות הנישואין, אפילו בגדים להלביש את החתן לא היו לי. נכנסתי לרבינו במר נפשי עם הבן החתן וסיפרתי לו על כך. רבינו לתדהמתי פרץ בבכי ואמר שאין לו מה לתת כי הקופה ריקה לגמרי ויש לו הרבה התחייבויות שאין לו מהיכן לפרוע. בכל זאת, אחרי דקה קם והלך והביא לנו 1,500 שקל. מהכסף הזה קנינו לחתן בגדים לחתונה.

בנו סיפר: ליבו הרחום לא יכול היה לעמוד בצער זולתו. כשהיה מגיע אליו משהו ומשיח את מועקתו, היה אומר לו: "די, מרגע זה זוהי הבעיה שלי ולא שלך". מרוב שמחה על הצלחתו בפרויקטים שונים של צדקות, התחלתי לחשוב פעם כי הדבר עולה בידו בנקל, עד שהזדמנתי לביתו בוקר אחד בעת שהיה צריך לגשת לגביר פלוני. ניכר היה במוחש שהקושי שלו בפעולה זו הוא עצום, למרות זאת לא עלתה על דעתו האפשרות המתבקשת להתחמק מהעניין.

רבים זוכרים את ימי השוק הגדולים, ערב יוה"כ"פ וכן יום הפורים, עת היה ביתו הופך לרשות הרבים של מסירת כספי פדיון כפרות ו'מתנות לאביונים'. אירע פעם שאדם מסוים החליט לנצל את גודל השעה והמקום ועמד בפתח החדר כשהוא מבקש צדקה מהמוני הבאים. בני הבית נדהמו מהחוצפה של אותו אדם, אבל רבינו לא הניח לומר לו אף מילה. כשחלפו שעותיים, רבינו אף הגדיל לעשות בפנותו אליו במאור פנים: "אתה עומד הרבה זמן בלי להכניס מאכל לפיך, שמא תרצה לאכול משהו?".

רבינו דרש בפעם הראשונה בפומבי בשנת ה'תשל"א (1971) כשספד על חותנו ר' שלמה כהן. בשנת תשל"ג (1973), כשנפטרה הרבנית מרים, אשת מרן הרב יעקב ישראל קניבסקי (ה'סטייפלר'), בעלה הפציר בו שיספיד אותה והדריך אותו לגבי תוכן ההספד. במוצ"ש שלאחר פטירת מרן הרב שך רבינו הספידו בבית מדרשו 'רחי כלה', במשך כשלוש שעות. (הסיפורים מעובדים מתוך 'רבי משה מרדכי')

כְּחָה נֶשֶׁל בְּרַכַּת הַמָּזוֹן

התרגשתי מאוד ונפעמתי ממש. החלטתי לשדרג את הקבלה שקיבלנו על עצמנו. ביום שישי בזמן שכל הילדים בבית אספתי את כולם. הראיתי להם את חבילת השטרות של 10,000 ₪. שוחחתי מעט על מצבנו הכלכלי ועל כך ש"ה אנחנו גם עומדים לפני חתונה. ביקשתי שגם הם יקבלו על עצמם לברך ברכת המזון בכוונה מתוך הכתב.

מובן שלא מקיימים מצוות רק בשביל הסגולות ולכן הרחבתי בזכותנו הגדולה להודות לה' על טובו וחסדו. בשבת קודש הייתה התעוררות גדולה. בשולחן שבת בירכו כולם מהסידור.

הישועות התחילו לרדוף אחרינו. **אשתי שעד אז לא עבדה, מצאה עבודה קלה ונעימה. אמנם לא מדובר בסכום גדול אבל בהחלט בהכנסה שיש בה כדי לסייע.**

אני לומד שני סדרים בכולל ובערב עוסק בעבודה מסוימת כדי לצאת ידי חובת ההשתדלות. עד אז לא עלה בדעתי לבקש העלאה במשכורת. כשראיתי את השפע היורד מהשמיים חשבתי שאפשר לנסות גם את זה. **ביקשתי העלאה וכבר למחרת הודיעו לי שיוסיפו לי סכום יפה בכל חודש.**

אחד מהילדים השקיע באופן מיוחד בברכת המזון. יום אחד נקרעו לו הנעליים באופן שכבר אי אפשר ללכת בהן. אמרתי לאשתי שתיקח 250 ₪ מתוך סכום כסף שהיה מוכן אצלי כדי להחזיר הלוואה. קיוויתי שבקרוב אוכל להשלים את החסר.

היא הלכה עם הבן לחנות נעליים. שם הוא מדד נעל מצוינת במידה המתאימה. "אני רוצה את הנעל הזאת בדוגמה אחרת", אמר. המוכר הסתכל על הקופסה ואמר לו: "אם תיקח את הנעל הזאת שאתה מודד, תקבל אותה בחינם".

המוכר הסביר: "היה כאן נער שקנה את הנעליים והלך איתן ברחוב במשך שעה עד שהחליט שהן לא טובות לו. הבעיה הייתה שהוא כבר הלך איתן שעה ברחוב. אנחנו לא מוכרים נעליים שכבר הלכו בהן. **אביו אמר לי שאותן אותן בחינם למי שצריך.** סימנתי על הקופסה שהנעליים האלה הן בחינם".

כבר באותו יום אשתי החזירה לי את הכסף. הבן גדל והיה צריך חליפה חדשה. ראיתי מודעה של רשת חנויות ידועה, המודיעה על 50% הנחה. אמרתי לבני, "זאת הזדמנות לקנות לך חליפה במחיר טוב". כשהגענו לחנות גילינו שההנחה היא בסה"כ על כמה סוגים של מכנסיים. על חליפות יש הנחה של 20% בלבד. הבחנתי בחליפות בודדות שעליהן מחיר של 500 ₪. אמרתי לבני, שמחיר חליפה מגיע ל-1000 ₪.

כשהגענו לקופה התברר שיש הנחה על החליפה. **למעשה שילמנו עליה 360 ₪ בלבד.** אלו הסיפורים שהתקבצו אצלנו בתקופה קצרה. כולם בעקבות הסגולה הבדוקה של ברכת המזון. כל זאת מלבד הזכות לקיים מצוות עשה דאורייתא בשמחה ובטוב לבב.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בסיפור זה כדי ללמדנו על הסגולה של אמירת ברכת המזון מתוך הכתב. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

מאז שנפתח קו השגחה פרטית, התעוררנו החברותא ואני לשוחח מדי פעם בענייני אמונה. בערב ר"ח כסלו נסענו יחד למירון. ניצלנו את הדרך לשיחה בענייני אמונה. הוא סיפר לי סיפורים של השגחה פרטית אצלו אני סיפרתי לו משלי. יחד הודינו לבורא עולם על הכל.

סיפרתי לחברי על ההתמודדות שיש לי בענייני פרנסה. כמה אני לחוץ וכמה קשה לי. בפרט עכשיו כשבחסדי השי"ת גם אירסתי את בני. חברי התחיל לדבר על פלאי הסגולה של 'ספר החינוך' – לברך ברכת המזון בכוונה מתוך הכתוב. הוא אמר לי שזו סגולה בדוקה ומנוסה.

אמרתי לו שזה כבר כמה שנים שאני לא נוטל ידי לסעודה באמצע השבוע. "מהיום תאכל לחם בכל יום ותראה ברכה", הוא אמר. הסברתי לו שיש לי קושי בריאותי, אבל הוא לא קיבל את הדברים. "תגיד לרבנית שלך שתאפה לחמניות קטנות. בכל סעודה תאכל לחמניה אחת. קבלו על עצמכם שגם אתה ואשתך תברכו בכל יום ברכת המזון".

ראיתי שבכל מאודו הוא רוצה לעזור לי אבל קשה לשנות הרגל של שנים. כאשר חזרתי הביתה בערב ראש חודש, חשבתי ללכת לכותל המערבי להתפלל ערבית. הצעתי לאשתי להצטרף אליי וכך הגעתי לרחבת הכותל.

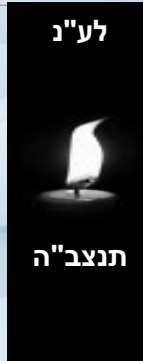
שם נתקלתי בעלון השגחה פרטית. בעמוד הראשון היה סיפור על יהודי שהתקשה בפרנסה והחליט להתחזק בסגולה של 'ספר החינוך' ולברך ברכת המזון בכוונה. הוא סיפר שראה שזה עזר לו ולכן הוא פרסם את הדברים.

ראיתי בכך סימן משמיים. כבר באותו ערב דיברתי על כך עם רעייתי והיא אפתה לחמניות קטנות בשיעור המחייב בברכת המזון. התחלתי בשגרת סעודות. נוטל ידיים, אוכל ומברך את הקב"ה על כל החסדים והטובות שעושה עימנו.

עברו פחות משבועיים. חבר עשיר ניגש אליי. אני יודע שיש לו כסף אבל מעולם לא קיבלתי ממנו סכומים גדולים. הוא ניגש אליי מעצמו ואמר: "אתה עומד לחתן את הבן. יש לי בשבילך 10,000 ₪. כשתצטרך, תבוא לקחת ממני".

השתוממתי והודיתי לו. אחר כך חשבתי שמן הסתם לא תצא תועלת מהצעתו כיוון שבטבעי אני מתבייש לבקש צדקה. למחרת התברר שהחבר חשב על כך. "תקשיב", הוא ניגש אליי ואמר, **"אתה לא צריך לבקש את הכסף. קח עכשיו את כל הסכום"**. הוא הוציא מול עיניי חבילה נכבדת של שטרות כחולים: עשרת אלפים שקלים במזומן.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמרים בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמוען ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחא ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
נעמי בת נתון ע"ה	אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	בנימין בן דב ז"ל
בתי (מרדה) בת שמחה ע"ה	שרה גבריאלית בת נאוה ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
רחמים בן רחל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עזרא בן איתן ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	קאנאש בת דגיסט ע"ה
אביבה בן אסתר ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	שרה בת נרקיט ע"ה
יצחק בן פנינה ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	ספירנס תקוה בת נעימה ע"ה
חי זיזי בן קלרה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	חיים חמוטל בן רינה ז"ל	ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	נעימה בת שרה ע"ה	
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל		
אורה בת נעימה ע"ה		
מישא אסתר בת זרהה ע"ה		
מסעוד בן יקוט ז"ל		
רחמה בת מסעודה ע"ה		
סעידה בת תופחה ע"ה		
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל		